

> Retouradres Postbus 20011 2500 EA Den Haag

[Redacted]

**Directoraat Generaal
Veiligheid
KOBRA**

Schedeldoekshaven 200
2511 EZ Den Haag
Postbus 20011
2500 EA Den Haag
www.minbzk.nl

Contactpersoon

[Redacted]

Kenmerk
2010-0000122931

Uw Kenmerk
33804

Bijlagen
1

Datum 8 maart 2010
Betreft beslissing op uw bezwaar

Geachte heer Van Amersfoort,

Bij brief van 17 september 2009, aangevuld bij brief van 25 september 2009, heeft u bezwaar gemaakt tegen mijn besluit van 11 augustus 2009, kenmerk 2009-0000443100, waarbij is beslist op uw verzoek op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) om "alle documenten met betrekking tot ideologische misdaad en in het bijzonder het rapport Ideologische misdaad verschenen als deelrapport van de Criminaliteitsanalyse 2007" en de onderliggende stukken.

Tevens had u bij brief van 9 januari 2009 bezwaar gemaakt tegen het uitblijven van een beslissing op uw Wob-verzoek.

Hieronder treft u de beslissing op uw bezwaren aan.

1. Verloop van de procedure

Uw Wob-verzoek van 31 juli 2007 (lees: 2008) met kenmerk 33804 is op 1 augustus 2008 door het Korps Landelijke Politiediensten (hierna: KLPD) ontvangen.

Bij brief van 9 januari 2009 heeft u bezwaar gemaakt tegen het uitblijven van een beslissing op uw verzoek.

Bij brieven van onder andere 21 juli 2009, kenmerk 2009-0000388601, en 10 augustus 2009, kenmerk 2009-0000415533, bent u geïnformeerd over de stand van zaken met betrekking tot de afhandeling van uw verzoek, dat deel uitmaakt van een reeks omvangrijke Wob-verzoeken.

Bij besluit van 11 augustus 2009 heb ik op uw verzoek beslist. Daarbij zijn aan u het deelrapport Criminaliteitsbeeldanalyse 2007 (hierna: CBA 2007) en de daaraan ten grondslag liggende stukken verstrekt met uitzondering van gedeelten daarvan, die u zijn geweigerd op grond van

- artikel 10, eerste lid, aanhef en onder d, Wob (bijzondere persoonsgegevens)
- artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, Wob (opsporing en vervolging van strafbare feiten)
- artikel 10, tweede lid, aanhef en onder d, Wob (inspectie, toezicht en controle)
- artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, Wob (eerbiediging persoonlijke levenssfeer)
- artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, Wob (onevenredige bevoordeling of benadeling) en
- artikel 11 Wob (intern beraad, persoonlijke beleidsopvattingen).

Datum

8 maart 2010

Kenmerk

2010-0000122931

Het bezwaarschrift van 17 september 2009, zoals aangevuld bij brief van 25 september 2009, is behandeld tijdens de hoorzitting van 3 november 2009. U heeft zich daar laten vertegenwoordigen door uw gemachtigde, de heer mr. H. van Drunen, werkzaam bij Juridisch Adviesbureau Maury. Voor de samenstelling van de hoorcommissie en het verhandelde ter zitting wordt verwezen naar het verslag van de hoorzitting dat als **bijlage** bij dit besluit is gevoegd en hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd.

2. Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Bij brief van 9 januari 2009 heeft u bezwaar gemaakt tegen het uitblijven van een beslissing op uw Wob-verzoek. Bij besluit van 11 augustus 2009 heb ik op uw Wob-verzoek beslist. Aangezien inmiddels een reëel besluit is genomen, is uw bezwaar tegen het uitblijven daarvan niet-ontvankelijk wegens het ontbreken van procesbelang.

De termijn voor het indienen van een bezwaarschrift bedraagt zes weken na bekendmaking van het besluit. Het door u bestreden besluit is bekendgemaakt bij brief van 11 augustus 2009. Uw bezwaarschrift, gedateerd 17 september 2009, is op 23 september 2009 bij het KLPD ontvangen. Dit bezwaarschrift, dat bij brief van 25 september 2009 tijdig is aangevuld, voldoet ook aan de overige door de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) gestelde eisen, zodat dit bezwaarschrift ontvankelijk is.

3. De gronden van het bezwaar

In bezwaar heeft u het volgende naar voren gebracht:

- a. In het rapport zijn geen bijzondere persoonsgegevens opgenomen. Als er al dergelijke gegevens zijn opgenomen, dan zijn deze gegevens niet herleidbaar tot individuele natuurlijke personen en dus geen bijzondere persoonsgegevens;

- b. Niet wordt aannemelijk gemaakt dat de passages die niet openbaar zijn gemaakt, geheim te houden politiemethoden of -tactieken bevatten;
- c. U bestrijdt dat de geweigerde passages mogelijke opsporings- en vervolgingsonderzoeken zodanig ernstig frustreren dat het grondrecht van openbaarheid en vrije nieuwsgaring moet wijken voor dit belang. De motivering van de weigering is onzorgvuldig en niet toegesneden op specifieke passages;
- d. Het is schokkend dat nog steeds niet is uitgezocht of strafzaken nog lopen, waarmee dit onderdeel onvoldoende is gemotiveerd. Het enkele feit dat een strafzaak nog loopt, is geen weigeringsgrond (ABRS 28 november 2007, LJN BB8913);
- e. Het kennisniveau van de aanvrager mag op grond van de wet niet worden meegewogen. De persoon van de aanvrager is niet relevant. Ook wordt voorbijgegaan aan de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 juli 2009, waaruit blijkt dat het bestuursorgaan moet aangeven hoe geweigerde gegevens, in combinatie met de andere verstrekte gegevens of andere gegevens, tot schade van te beschermen belangen zouden kunnen leiden;
- f. De weigering van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder d, Wob kan geen stand houden. Deze weigeringsgrond heeft uitsluitend betrekking op steekproefsgewijze systemen, gericht op het vaststellen van niet-strafbare feiten en niet op strafbare feiten. Omdat het om een rapport over misdaad gaat, is deze grond niet aan de orde. Verder ontbreekt een toetsbare onderbouwing;
- g. De weigering van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, Wob kan alleen stand houden voor zover het gaat om identificerende persoonsgegevens. Dat personen zichzelf in stukken zouden kunnen herkennen is geen geldige weigeringsgrond. Niet is aangegeven welke passages in combinatie met welke gegevens leiden tot identificatie;
- h. De weigering op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, Wob kan geen stand houden wegens een motiveringsgebrek. Niet is aangetoond dat daadwerkelijk sprake is van benadeling, laat staan van onevenredige benadeling;
- i. De weigering van artikel 11 Wob kan geen stand houden. Het betreft een gepubliceerd rapport dat op grote schaal binnen diverse politieorganisaties is verspreid. Uit niets blijkt dat het rapport uitsluitend bedoeld is voor interne beraadslaging binnen de politieorganisatie.

Datum
8 maart 2010
Kenmerk
2010-0000122931

U heeft verzocht toepassing te geven aan artikel 7:15 van de Awb.

4. Overwegingen ten aanzien van de gronden van bezwaar

Datum

8 maart 2010

Kenmerk

2010-0000122931

Algemeen

De Dienst Nationale Recherche (DNR) van het KLPD heeft onder meer ideologische misdaad als aandachtsgebied. Iedere twee jaar publiceert de DNR in opdracht van het landelijk Parket een criminaliteitsbeeldanalyse. Dit is een rapportage waarin de DNR ten behoeve van de strategische besluitvorming de ontwikkelingen op aandachtsgebieden analyseert. In dit kader heeft de DNR in april 2008 het rapport "Ideologische misdaad" vastgesteld. Dit is een deelrapport van de Criminaliteitsbeeldanalyse (CBA 2007).

Met een beroep op de Wob heeft u verzocht om openbaarmaking van alle documenten met betrekking tot ideologische misdaad en in het bijzonder van het rapport Ideologische misdaad verschenen als deelrapport van de CBA 2007, en de onderliggende stukken.

Met inachtneming van de relevante bepalingen van de Wob is per pagina en per passage (alinea) beoordeeld of de gevraagde informatie openbaar gemaakt kon worden. Bij het door u bestreden besluit zijn tabellen gevoegd waarin de toegepaste uitzonderingsgronden van de Wob zijn gemotiveerd. Iedere uitzonderingsgrond heeft een cijfercode. De passages waarvan openbaarmaking achterwege is gebleven zijn opgenomen in een tabel, waarbij iedere passage is gekoppeld aan een cijfercode. Op die manier is terug te zien op grond van welke uitzonderingsgrond openbaarmaking achterwege is gebleven en wat de motivatie daarbij is.

Voor de meeste passages geldt dat daarop meerdere uitzonderingsgronden van toepassing zijn. Bijvoorbeeld wanneer bij een passage de cijfercodes 4.5, 4.6 en 7.1 worden genoemd, dan zijn op die bewuste passage de uitzonderingsgrond van artikel 10, tweede lid, onder d, Wob (inspectie, controle en toezicht) én die van artikel 11 Wob van toepassing. De motivering gaat niet uit van alternatieve uitzonderingsgronden; de toegepaste uitzonderingsgronden gelden naast elkaar.

De Wob maakt een onderscheid tussen absolute en relatieve uitzonderingsgronden. De absolute uitzonderingsgronden zijn zodanig zwaar dat het belang van openbaarmaking daarvoor te allen tijde moet wijken. Bij absolute uitzonderingsgronden vindt geen afweging met het belang van openbaarmaking plaats. Bij de relatieve gronden moet het in de uitzonderingsgrond gelegen belang worden afgewogen tegen het publieke belang van de informatieverstrekking (zie ook hierna).

ad a Artikel 10, eerste lid, aanhef en onder d, Wob (bijzondere persoonsgegevens)

Uw stelling dat in het rapport geen bijzondere persoonsgegevens zijn opgenomen, bestrijd ik. Het betreft hier gevoelige gegevens inzake iemands strafrechtelijke achtergrond. Deze gegevens zijn gebruikt in het kader van strafvervolgingen, die in bepaalde gevallen hebben geleid tot onherroepelijke veroordelingen. Om die reden gaat het hier om bijzondere persoonsgegevens als bedoeld in artikel 16 Wet bescherming

persoonsgegevens waarvan openbaarmaking op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder d, Wob achterwege dient te blijven.

Datum

8 maart 2010

Kenmerk

2010-0000122931

De uitzonderingsgrond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder d, Wob is een absolute uitzonderingsgrond als hiervoor beschreven. Gelet hierop heeft in het bestreden besluit op dit punt ten onrechte een belangenafweging plaatsgevonden.

Voor de uitkomst maakt dit echter geen verschil, aangezien openbaarmaking achterwege dient te blijven op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder d, Wob.

Daarnaast heb ik mij bij deze passages beroepen op de uitzonderingsgrond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, Wob, aangezien het belang van openbaarmaking van de gegevens in deze passages mijns inziens niet opweegt tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van betrokkene(n). Zie hierover meer onder *ad g*.

De door u onder *a* genoemde argumenten geven mij dan ook geen aanleiding het besluit waartegen uw bezwaar zich richt te herroepen.

ad b, c, d en e Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, Wob (opsporing en vervolging van strafbare feiten)

Bij deze afwijzingsgrond gaat het om een relatieve uitzonderingsgrond zoals hierboven onder 'Algemeen' beschreven. Dit betekent dat ik het belang van de opsporing en vervolging van strafbare feiten heb afgewogen tegen het publieke belang van het verstrekken van deze gegevens.

Het kan hier gaan om het belang van opsporing en vervolging in een concreet geval, maar ook meer in het algemeen. Deze uitzonderingsgrond kan ook betrekking hebben op informatie die inzicht geeft in vertrouwelijke opsporingsstrategieën en -methoden.

Deze uitzonderingsgrond beoogt te voorkomen dat de opsporing en vervolging van strafbare feiten zou kunnen worden gefrustreerd door gegevens die opsporingsambtenaren of het Openbaar Ministerie hebben verzameld openbaar te maken (Memorie van Toelichting (hierna: MvT) Wob, blz. 35).

U stelt dat niet aannemelijk is gemaakt dat de passages die niet openbaar zijn gemaakt met een beroep op deze uitzonderingsgrond, "geheim te houden politiemethoden of -tactieken" bevatten. Deze stelling heeft u niet nader onderbouwd. Reeds hierom treft uw argument geen doel.

In dit geval is openbaarmaking van de verzochte gegevens geweigerd, omdat daardoor de opsporing en vervolging van strafbare feiten kan worden belemmerd, en ik het belang van een onbelemmerde opsporing en vervolging van strafbare feiten in dit geval zwaarder vindt wegen dan het belang van openbaarmaking van deze gegevens. U bestrijdt dit standpunt zonder nadere onderbouwing. Reeds om die reden treft uw argument geen doel.

U beroept zich in dit verband op het grondrecht van openbaarheid en vrije nieuwsgaring.

Omdat het belang van de verzoeker bij de afweging op grond van artikel 10 van de Wob geen rol speelt, is de omstandigheid dat de

verzoeker een vertegenwoordiger van de pers is, niet relevant. De Wob kent aan persvertegenwoordigers geen bijzondere positie toe. Het grondrecht van de informatievrijheid en vrije nieuwsgaring, impliceert niet zonder meer een recht op toegang tot vertrouwelijke informatie. Het hier van toepassing zijnde afwegingskader is de Wob. Het belang van opsporing en vervolging van strafbare feiten weegt mijns inziens in dit geval zwaarder dan het verstrekken van informatie hierover.

Datum
8 maart 2010
Kenmerk
2010-0000122931

Wat betreft de motivering acht u deze onzorgvuldig en niet toegesneden op specifieke passages.

In het besluit is per concreet onderdeel van het rapport, namelijk per pagina en vervolgens per alinea en per passage, een afweging gemaakt over de openbaarmaking van de desbetreffende passage. Niet kan met recht worden gezegd dat deze afweging in haar algemeenheid is gemaakt. De motivering is door deze werkwijze deugdelijk en toegesneden op specifieke passages.

Verder doet zich hier de situatie voor dat een uitgebreidere motivering ertoe kan leiden dat de inhoud van de gevraagde informatie, die op grond van de gemaakte afweging in het besluit niet openbaar wordt gemaakt, toch bekend wordt. Dat strookt niet met doel en strekking van de Wob.

Uw veronderstelling dat niet is uitgezocht of strafzaken nog lopen, laat ik terzijde. U stelt dat het enkele feit dat een strafzaak nog loopt, geen reden is voor het achterwege laten van openbaarmaking. Dit standpunt bestrijd ik onder verwijzing naar artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, Wob. Overigens is niet duidelijk geworden op welke manier de door u aangehaalde uitspraak (Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State 28 november 2007, LJN: BB8913, zaakno. 200702347/1) uw standpunt zou ondersteunen.

Het kennisniveau van de aanvrager is, anders dan u stelt, niet meegewogen. Bij de motivering van deze uitzonderingsgrond is bedoeld het kennisniveau van derden die op de hoogte kunnen komen van de gegevens indien het Wob-verzoek zou worden gehonoreerd.

Verder stelt u dat wordt voorbij gegaan aan de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State van 8 juli 2009, LJN: BJ1889 (zaakno. 200807811/1/H3), waaruit volgens u blijkt dat het bestuursorgaan moet onderbouwen hoe geweigerde gegevens, in combinatie met andere (verstrekke) gegevens, tot schade van te beschermen belangen zouden kunnen leiden.

In de aan die uitspraak ten grondslag liggende zaak was openbaarmaking van de woonplaats van de betrokkene achterwege gebleven op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, Wob. Ten aanzien van dit gegeven werd gevreesd dat door openbaarmaking van dit gegeven, in combinatie met andere gegevens, de identiteit van de betrokkene zou kunnen worden achterhaald. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State achtte het ten aanzien van de woonplaats mogelijk dat onderscheid werd gemaakt tussen grote en kleine gemeenschappen en achtte het noodzakelijk dat dit onderscheid werd gemotiveerd en hierbij werd betrokken welke andere gegevens wel openbaar werden gemaakt en

hoe deze gegevens, in combinatie met de woonplaats, tot identificatie van de betrokkene zouden kunnen leiden.

Dit oordeel is toegesneden op het woonplaatsgegeven en heeft betrekking op de uitzonderingsgrond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, Wob. Uit de uitspraak kan niet worden afgeleid dat deze redenering ook van toepassing is op andere gegevens dan wel op de overige uitzonderingsgronden van artikel 10, tweede lid, Wob. Uw standpunt dat ten onrechte geen rekening is gehouden met de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State van 8 juli 2009 deel ik daarom niet.

Datum
8 maart 2010

Kenmerk
2010-0000122931

De door u onder *b*, *c*, *d* en *e* genoemde argumenten geven mij geen aanleiding het besluit waartegen uw bezwaar zich richt te herroepen.

ad f Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder d, Wob (inspectie, controle en toezicht)

De Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State heeft met betrekking tot artikel 10, tweede lid, aanhef en onder d, Wob geoordeeld dat deze bepaling betrekking heeft "op handhaving van de vertrouwelijkheid van de gebruikte methoden om aan informatie te komen" (3 maart 1997, R03.93.0206, n.g.).

Anders dan u veronderstelt is een steekproefsgewijs systeem slechts één voorbeeld van een situatie waarin een beroep op deze uitzonderingsgrond kan worden gedaan. De genoemde uitzonderingsgrond is niet beperkt tot steekproefsgewijze systemen.

Uw stelling dat deze uitzonderingsgrond bij een rapport over misdaad, zoals hier, niet aan de orde is, bestrijd ik. De informatie waarvan openbaarmaking achterwege is gebleven, biedt inzicht in de gebruikte (onderzoeks)methoden om aan informatie te komen als hiervoor bedoeld. Daarnaast is deze uitzonderingsgrond toegepast ter bescherming van het actuele kennisniveau van de politie en bescherming van de gebruikte bronnen. Het is niet mogelijk om dit oordeel verder te motiveren, zonder dat daardoor informatie openbaar wordt gemaakt die op grond van de Wob niet hoeft te worden verstrekt.

Het door u onder *f* genoemde argument geeft mij dan ook geen aanleiding het besluit waartegen uw bezwaar zich richt te herroepen.

ad g Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, Wob (eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer)

U stelt dat deze uitzonderingsgrond alleen stand kan houden voor zover het gaat om "identificerende persoonsgegevens" en dat de omstandigheid dat een persoon zich zelf in de stukken zou kunnen herkennen geen geldige weigeringsgrond is omdat dit laatste altijd het geval zal zijn.

Het begrip "eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer" is breder dan alleen "identificerende persoonsgegevens". Het kan bijvoorbeeld ook gaan om gegevens met een gevoelig karakter die de persoonlijke levenssfeer van een betrokkene raken, waarbij het bestuursorgaan in redelijkheid kan

besluiten om openbaarmaking achterwege te laten. Ik ben het met u eens dat het daarbij niet zozeer er om zal gaan of betrokkenen zich zelf herkennen als veel meer daarom dat de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen tegenover anderen wordt beschermd.

Datum

8 maart 2010

Kenmerk

2010-0000122931

Indien de gevraagde gegevens openbaar zouden worden gemaakt, wordt daarmee een inbreuk gemaakt op de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen. Het belang van privacybescherming weegt mijns inziens in dit geval zwaarder dan het belang van openbaarmaking van deze gegevens.

Daarnaast levert openbaarmaking van de gevraagde gegevens niet een zodanige bijdrage aan de publieke controle dat het belang, gediend met openbaarmaking, in dit geval moet prevaleren boven het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. U kunt immers ook tot een publicatie komen zonder op de hoogte te zijn van de desbetreffende gegevens.

Het door u onder *g* genoemde argument geeft mij dan ook geen aanleiding het besluit waartegen uw bezwaar zich richt te herroepen.

ad h Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, Wob (voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling)

Dit artikellid bepaalt dat geen informatie wordt verstrekt voorzover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang van "het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden". Het gaat hier om een grond waarop een beroep kan worden gedaan als door het verstrekken van informatie andere dan de overige in artikel 10 Wob genoemde belangen "te zeer worden geschaad" (MvT Wob, blz. 36).

Uit de aan u openbaar gemaakte stukken kunt u afleiden dat het hier – in vertrouwen – aan de politie afgelegde verklaringen en overige gedane mededelingen betreft. Indien deze informatie openbaar gemaakt zou worden, is sprake van onevenredige benadeling als bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder *g*, Wob, omdat de betrokkenen in een vergelijkbaar geval geen medewerking meer zullen verlenen aan onderzoeken door de politie. Hiermee is de noodzaak van vertrouwelijkheid van de contacten met derden gegeven. Dit belang dient mijns inziens zwaarder te wegen dan het belang van openbaarmaking.

Het door u onder *h* genoemde argument geeft mij daarom geen aanleiding het besluit waartegen uw bezwaar zich richt te herroepen.

ad i Artikel 11 Wob (intern beraad, persoonlijke beleidsopvattingen)

U stelt dat het een gepubliceerd rapport betreft dat op "grote schaal binnen diverse politieorganisaties" zou zijn verspreid. Nergens zou uit blijken, zo stelt u, dat het rapport uitsluitend bedoeld is voor interne beraadslaging binnen de politieorganisatie.

Of sprake is van stukken bestemd voor intern beraad wordt bepaald door het oogmerk waarmee een stuk is opgesteld (MvT Wob, blz. 13). Uit de jurisprudentie volgt dat van interne stukken kan worden gesproken "indien zij, die de desbetreffende stukken hebben opgesteld of de inhoud ervan voor hun verantwoordelijkheid hebben genomen, de bedoeling hebben gehad dat zij zouden dienen voor zichzelf of voor het gebruik door anderen binnen de overheid."

Datum
8 maart 2010
Kenmerk
2010-0000122931

Het oogmerk van het rapport "Ideologische misdaad" is om aan het bevoegd gezag een zodanig inzicht te geven in de misdaad op de aandachtsgebieden van de DNR, in casu ideologische misdaad, dat het in staat is keuzes te maken in de bestrijding van deze misdaad, per aandachtsgebied en in het algemeen.

Gelet op dit oogmerk heeft het genoemde rapport een intern karakter. Het rapport is immers bedoeld om politie en justitie input te geven voor hun besluitvorming, hetgeen een interne aangelegenheid betreft.

Dat, zoals u stelt, het rapport breed is verspreid binnen de politieorganisatie, doet, wat daar verder ook van zij, niet af aan het interne karakter van het genoemde document. Ik blijf dan ook bij mijn beslissing dat dit documenten zijn die zijn opgesteld ten behoeve van intern beraad.

Als sprake is van een intern document dat persoonlijke beleidsopvattingen bevat, worden deze in beginsel niet openbaar gemaakt. Daarmee wordt de vertrouwelijkheid van het interne beraad veilig gesteld (MvT Wob, blz. 39). De opvattingen hoeven niet herleidbaar te zijn tot één persoon, ook meningen en opvattingen van meer personen of een groep personen vallen onder het begrip "persoonlijke beleidsopvatting" (MvT Wob, blz. 14). Deze situatie doet zich voor in het rapport waarvan openbaarmaking is verzocht. Gebleken is dat in het rapport feiten en persoonlijke beleidsopvattingen zodanig met elkaar zijn verweven dat deze niet kunnen worden gesplitst. Volgens vaste jurisprudentie geldt in dat geval dat ook over de feiten geen mededelingen hoeven te worden gedaan.

Ook het door u onder *i* genoemde argument geeft mij geen aanleiding het besluit waartegen uw bezwaar zich richt te herroepen.

5. Conclusie

Geen van de door u in bezwaar genoemde argumenten geeft mij aanleiding het besluit waartegen uw bezwaar zich richt te herroepen.

6. Artikel 7:15 van de Algemene wet bestuursrecht

In uw bezwaarschrift heeft u verzocht toepassing te geven aan artikel 7:15 van de Awb.

Ingevolge artikel 7:15, tweede lid, van de Awb, voor zover hier van toepassing, worden de kosten, die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende

voorzover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

Datum
8 maart 2010

Kenmerk
2010-0000122931

Aangezien geen sprake is van herroeping van het besluit waartegen uw bezwaar zich richt, wijs ik uw verzoek om vergoeding van de kosten die u naar uw stellen in verband met de behandeling van het bezwaar heeft moeten maken, af.

7. Beslissing

- Gelet op hetgeen hiervoor onder 2. is overwogen verklaar ik uw bezwaar van 9 januari 2009 tegen het uitblijven van een besluit op uw Wob-verzoek niet-ontvankelijk;
- Gelet op hetgeen hiervoor onder 4. is overwogen verklaar ik uw bezwaar van 17 september 2009, zoals aangevuld bij brief van 25 september 2009, ongegrond. Ik handhaaf, zonodig onder verbetering van de gronden, het door u bestreden besluit;
- Gelet op hetgeen hiervoor onder 6. is overwogen wijs ik uw verzoek om toepassing te geven aan artikel 7:15 van de Awb af.

DE STAATSSECRETARIS VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES,

drs. A.Th.B. Bijleveld-Schouten

Ingevolge artikel 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht kan de belanghebbende tegen dit besluit binnen zes weken na de dag van verzending, uitreiking of publicatie schriftelijk beroep instellen. Het instellen van beroep dient te geschieden door indiening van een beroepschrift bij de rechtbank (sector bestuursrecht) van het arrondissement waarbinnen de woonplaats of vestigingsplaats van de belanghebbende is gelegen. Het beroepschrift dient te zijn ondertekend en ten minste te bevatten: naam en adres, de dagtekening, een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en de gronden van het beroep. Indien beroep wordt ingesteld, is griffierecht verschuldigd.